

Czwartek, 13 grudnia 2007 r.

12. podkreśla kluczową rolę, jaką organizacje regionalne, w szczególności Organizacja Współpracy Gospodarczej Państw Morza Czarnego (BSEC), mogą odgrywać w zapewnianiu lepszego zarządzania i współpracy w zakresie żeglugi na Morzu Czarnym;
13. podkreśla, że zanieczyszczenie środowiska naturalnego wywołane przez niedawny wyciek ropy staje się coraz większym problemem w regionie Morza Czarnego, który można rozwiązać jedynie wspólnym wysiłkiem wszystkich państw regionu; wzywa zatem państwa regionu do rozwijania dotychczasowych modeli współpracy i proponowania nowych mechanizmów współpracy, jak współpraca w zakresie usuwania skutków wydarzeń w rodzaju niedawnego wycieku ropy;
14. wzywa Komisję i państwa członkowskie do maksymalnego wykorzystania nowego europejskiego instrumentu sąsiedztwa i partnerstwa (ENPI) jako narzędzia pozwalającego rozwiązywać problemy środowiskowe Morza Czarnego oraz do stosowania nowego instrumentu pomocy przedakcesyjnej do rozwiązywania związanych ze środowiskiem problemów w krajach regionu Morza Czarnego;
15. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz parlamentom i rządów państw członkowskich.

P6_TA(2007)0626

Systemy gwarancji depozytów

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (2007/2199(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji dotyczący przeglądu dyrektywy 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów (COM(2006)0729),
- uwzględniając zalecenie Komisji 87/63/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie wprowadzenia systemów gwarancji depozytów we Wspólnocie ⁽¹⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na temat wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do systemów gwarancji depozytów z dnia 22 września 1992 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając swoje stanowiska z dnia 10 marca 1993 r. przyjęte w pierwszym czytaniu ⁽³⁾ i z dnia 9 marca 1994 r. przyjęte w drugim czytaniu ⁽⁴⁾ dotyczące wniosku Komisji w sprawie dyrektywy Rady w sprawie dyrektywy dotyczącej systemów gwarancji depozytów,
- uwzględniając dyrektywę 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów ⁽⁵⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie stosowania „klauzuli zakazu eksportu” — art. 4 ust. 1 dyrektywy 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów (COM(1999)0722),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie stosowania przepisu dotyczącego uzupełniania poziomu gwarancji („topping up”) — art. 4 ust. 2 — 5 dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów (94/19/WE) (COM(2001)0595),

⁽¹⁾ Dz.U. L 33, z 4.2.1987, str. 16.

⁽²⁾ Dz.U. C 332 z 16.12.1992, str. 13.

⁽³⁾ Dz.U. C 115 z 26.4.1993, str. 91.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 91 z 28.3.1994, str. 85.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 135 z 31.5.1994, r., str. 5. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/1/WE.

Czwartek, 13 grudnia 2007 r.

- uwzględniając sprawozdanie Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego „Porady techniczne w sprawie przeglądu aspektów związanych z systemami gwarancji depozytów” z dnia 30 września 2005 r. (CEBS/05/81),
 - uwzględniając sprawozdanie Wspólnego Centrum Badawczego Komisji zatytułowane „Analiza scenariuszy: ocena skutków zmiany mechanizmu finansowania systemów gwarancji depozytów” z lutego 2007 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji dotyczące minimalnej kwoty zabezpieczenia dyrektywy 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów,
 - uwzględniając białą księgę Komisji w sprawie polityki w dziedzinie usług finansowych na lata 2005 — 2010 (COM(2005)0629) oraz swoją rezolucję z dnia 11 lipca 2007 r. w tej sprawie⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0448/2007),
- A. mając na uwadze, że systemy gwarancji depozytów są ważnym elementem sieci bezpieczeństwa;
- B. mając na uwadze, że systemy gwarancji depozytów służą ochronie indywidualnej, ochronie działalności, jak i zapewnieniu uczciwych warunków konkurencji;
- C. mając na uwadze, że obecna sytuacja w sektorze bankowości spowodowana przez załamanie rynku kredytów hipotecznych w Stanach Zjednoczonych oraz jego wpływ na rynki finansowe wykazała jak istotną kwestią są gwarancje depozytów,
- D. mając na uwadze, że zróżnicowaną krajową organizację systemów gwarancji należy tłumaczyć odmiennymi uwarunkowaniami instytucjonalnymi w poszczególnych państwach członkowskich;
- E. mając na uwadze, że zaufanie do zapewnienia stabilności rynku finansowego i warunki gwarantujące uczciwą konkurencję stanowią ważny fundament całego rynku wewnętrznego,
- F. mając na uwadze, że najnowsze badania pozwalają wnioskować, że rosnąca liczba obywateli UE rozważa zakup produktów finansowych za granicą;
- G. mając na uwadze, że wraz z rozwijającą się działalnością transgraniczną instytucji kredytowych, jak również ze zmianami w strukturze europejskiego nadzoru bankowego pojawiają się nowe pytania dotyczące współpracy, koordynacji i podziału obciążeń w przypadku kryzysu między krajem pochodzenia i krajem prowadzenia działalności;
- H. mając na uwadze, że z powodu coraz bardziej zintegrowanego rynku finansowego sieć zabezpieczeń musi spełniać swoją rolę w transgranicznych sytuacjach kryzysowych,
1. dostrzega znaczenie systemów gwarancji depozytów oraz korzyści, jakie wynikają z dyrektywy 94/19/WE dla konsumentów i stabilności rynku finansowego; podkreśla jednocześnie znaczenie wyeliminowania potencjalnych zakłóceń rynku, jeśli potwierdzą je badania;
2. podziela ocenę Komisji, że zmiany legislacyjne dyrektywy 94/19/WE powinny najpierw zmierzać do przedstawienia dalszych wyników analizy, zwłaszcza w dziedzinie związanej z transgranicznym zarządzaniem ryzykiem i sytuacjami kryzysowymi; za istotne uważa zwalczanie poważnych zakłóceń konkurencji, jeżeli potwierdzą to badania;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0338.

Czwartek, 13 grudnia 2007 r.

3. jest zdania, że pożądana jest harmonizacja ustalonej minimalnej gwarancji na wyższym poziomie, ale jej podniesienie powinno być powiązane z odpowiednim rozwojem ekonomicznym, zwłaszcza że niektóre kraje ze względu na swoje makroekonomiczne uwarunkowania nadal nie osiągnęły przewidzianego dyrektywą minimalnego poziomu gwarancji przewidzianego w dyrektywie 94/19/WE; podkreśla jednak w tym kontekście, że dalsze uzależnione od inflacji obniżenie poziomu gwarancji powinno zakończyć się najpóźniej wraz z następną zmianą dyrektywy;
4. zgadza się z oceną Komisji, że poprzez środki samoregulacyjne, zwłaszcza o charakterze transgranicznym, można poprawić sposób funkcjonowania systemów gwarancji depozytów;
5. w tym względzie przyjmuje z zadowoleniem zainicjowaną przez Komisję współpracę z europejskim forum gwarantów depozytów, jak i z Wspólnym Centrum Badawczym Komisji oraz rozpoczęty przez Komisję zakrojony na szeroką skalę dialog na rzecz opracowania środków samoregulacyjnych; zwraca się do Komisji o informowanie Parlamentu o jej harmonogramie prac w tym zakresie oraz o osiągniętych rezultatach;
6. jest zdania, że konsumentom należy dostarczyć więcej informacji, tak aby mogli oni dokonywać świadomego wyboru pośredników, którym powierzą swoje oszczędności oraz, że należy przybrać podejście zmierzające stale do wzmocnienia zdolności pośredników w zakresie prowadzenia działalności na zasadach transgranicznych i do promowania integracji rynkowej; uważa, że samoregulacja, a zwłaszcza wkład, jaki wnieść może europejskie forum gwarantów depozytów, mogą odegrać ważną rolę w tym zakresie;
7. jest zdania, że należy przeanalizować istniejące odmienne systemy finansowania systemów gwarancji depozytów pod względem możliwych zakłóceń konkurencji, w tym w zakresie równego traktowania konsumentów, i wynikających z tego kosztów, zwłaszcza jednak pod względem wpływu na ich funkcjonowanie w przypadku kryzysu o charakterze transgranicznym;
8. podkreśla fakt, że systemy gwarancji depozytów ex-post powinny zapewnić większe bezpieczeństwo i pewność konsumentom, tak jak zapewniają je systemy gwarancji depozytów ex-ante;
9. uważa, że rozdzielenie między państwa nadzoru i systemu gwarancji depozytów wywołuje problemy regulacyjne; zwraca się do Komisji o zbadanie ewentualnych niekorzystnych skutków takiej sytuacji;
10. jest zdania, że znaczny rozwój innowacji w dziedzinie technologii komunikacyjnych, który miał miejsce od chwili przyjęcia dyrektywy 94/19/WE, umożliwi w przypadku sytuacji kryzysowych o wiele szybszy zwrot środków deponentom; uważa, że ulepszenia należy uzyskiwać w pierwszym rzędzie poprzez środki nielegislacyjne, takie jak umowy, zastosowanie najlepszych praktyk, poprawę jakości danych, jasny podział kompetencji przy przetwarzaniu informacji oraz samozobowiązania banków;
11. uważa, że w sytuacji, w której zwrot środków pochodzi z dwóch systemów gwarancji depozytów, konieczne jest, by okres oczekiwania deponenta na zwrot środków nie był dłuższy w przypadku zwrotu środków z systemów kraju pochodzenia niż z systemów państwa przyjmującego;
12. popiera pogląd, że wyjaśnienie zagadnienia ewentualnego zwrotu lub przekazania dokonanych przez instytucję kredytową wpłat na rzecz systemu gwarancji depozytów powinno, w przypadku jej wystąpienia z tego systemu, być w gestii poszczególnych państw członkowskich;
13. zgadza się z oceną Komisji, że nowe przepisy dotyczące przekazania lub zwrotu wpłat na rzecz systemów gwarancji nie mogą osłabić ich działania ani prowadzić do niedopuszczalnego wzrostu ryzyka;

Czwartek, 13 grudnia 2007 r.

14. uważa, że w perspektywie długoterminowej powinno się poruszyć kwestię harmonizacji systemów gwarancji depozytów, jeśli chodzi o ich finansowanie oraz kompetencje i rolę organu nadzorczego, przyjmując wspólne, aktywne podejście;
15. z zadowoleniem przyjmuje powołanie grup roboczych Rady ds. Ekonomicznych i Finansowych i Komitetu ds. Usług Finansowych w celu przeglądu i rozwoju instrumentów UE służących stabilności rynków finansowych i regulacji nadzoru;
16. podkreśla również, że tendencja do zastępowania w sektorze bankowym spółek zależnych strukturami oddziałów stawia — w przypadku kryzysu — nowe wymagania współpracy władz zainteresowanych państw członkowskich;
17. za niezbędne uważa sporządzenie przez Komisję, we współpracy z ministrami finansów państw członkowskich, bankami centralnymi oraz Wspólnym Centrum Badawczym Komisji, analizy ewentualnych zalet i wad systemu rozłożenia obciążeń przed i po wystąpieniu kryzysu oraz poinformowanie Parlamentu o jej wynikach;
18. za niezbędne uważa ustalenie przed wystąpieniem możliwego transgranicznego kryzysu planu działania i współdziałania wszystkich zainteresowanych oraz zaplanowanie i ustalenie przez Komisję wspólnie z przedstawicielami państw członkowskich, banków centralnych i Wspólnego Centrum Badawczego Komisji planu działania i współpracy oraz odpowiednie poinformowanie o tym Parlamentu;
19. wzywa Komisję do opracowania norm lepszego wczesnego wykrywania zagrożeń przez systemy gwarancji depozytów; widzi możliwość wykorzystania systemu wczesnego wykrywania do ustalania wysokości składek zależnych od stopnia ryzyka;
20. uważa, że pożądane byłoby rozpoczęcie bardziej wnikliwych badań, które są konieczne w celu określenia wspólnej metody oceny ryzyka;
21. podkreśla, że za ograniczenie ryzyka w pierwszym rzędzie odpowiedzialne są banki;
22. za niezbędne uważa opracowanie zasad transgranicznego zarządzania ryzykiem i zarządzania w sytuacjach kryzysowych, które ograniczą problem nierównomiernych obciążeń i korzyści oraz ryzyko pokusy nadużycia;
23. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji.

P6_TA(2007)0627

Zarządzanie aktywami II

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie zarządzania aktywami II (2007/2200(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Białą księgę Komisji w sprawie ulepszenia ram prawnych wspólnego rynku dla funduszy inwestycyjnych (COM(2006)0686),
- uwzględniając dyrektywę 2001/107/WE⁽¹⁾ i dyrektywę 2001/108/WE⁽²⁾ zmieniające dyrektywę 85/611/EWG⁽³⁾ w sprawie przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), odnoszące się, odpowiednio, do uregulowania zarządzania spółkami i uproszczenia prospektów emisyjnych oraz do inwestycji UCITS (UCITS III),

⁽¹⁾ Dz.U. L 41 z 13.2.2002, str. 20.

⁽²⁾ Dz.U. L 41 z 13.2.2002, str. 35.

⁽³⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1985, str. 3. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/1/WE (Dz.U. L 79 z 24.3.2005, str. 9).